

til i vor Forespørgsel —, at ved næste Valg skal Forsvarssagen forelægges til Folkets Afgørelse, men jeg har hørt den ene Taler af det ærede Medlems Parti efter den anden og læst i det ene Højreblad efter det andet, at Forsvarssagen skal til Folkeafgørelse. Men gaa vi næste Aar til Valg paa den nuværende Valgkredsordning, kommer Forsvarssagen ikke til Folkeafgørelse, saa kan man naa til et Flertal her i Tinget, som aldeles ikke repræsenterer Flertallet i Befolkningen. Altsaa, ville det ærede Medlem og hans Parti virkelig, hvad deres Blade paastaa, de ville, lægge Forsvarssagen i Vælgerbefolkningens Haand, ville de for øvrigt, hvad de paastaa, Retfærdighed, og ville de dernæst en Udvidelse af den forurettede Bybefolknings Repræsentation, saa have de ingen anden Vej at gaa end at støtte os og det højt-ærede Ministerium i Ønsket, som vi nu have faaet tilkendegivet, om at skabe en grundlovmæssig, retfærdig Valgkredsordning inden næste Folketingsvalg. Hvis de skulde forsøge direkte eller indirekte, over Jordens Overflade eller under Jordens Overflade, aabenlyst eller ad hemmelige Bagveje at spænde Ben for denne Sags Løsning paa den Maade, som er den eneste mulige, hvis vi ved næste Folketingsvalg skulle have en retfærdig Ordning, saa staa de Herrer, hvor som helst de maatte befinde sig, hvilket Parti, hvilken Lejr de maatte tilhøre, som klare Modstandere af Retfærdigheden og ikke mindst som udprægede Modstandere af, at den voksende og forurettede Bybefolkning faar den Ret, der tilkommer den. Men saa vil ogsaa den Valgsituation, de komme til at gaa til Valg paa, blive i højeste Grad ugunstig for dem, selv om Valgrundlaget bliver bedre for dem, thi ingen Vælger vil være i Tvivl om, hvad der er Sandheden, nemlig det, at det er de Herrer, der have spændt Ben for en retfærdig Valgkredsordning.

Berntsen: Det ærede Medlem har ingen Ret til at paadutte mig Motiver, som jeg ikke har udtalt, og som jeg ikke har. Det ærede Medlem har ingen Ret til at sige, at det, jeg har stillet i Udsigt som det, jeg vil arbejde for, er et Paaskud for at spænde Ben for denne Sag. Tværtimod. Hvis jeg ikke havde Tro paa, at Grundlovændringens Vej var fremkommelig, vilde jeg ikke have udtalt mig i den Retning, jeg har. Belærte af Erfaringen i denne Rigsdagssamling vide vi, at selv om en Sag tidligere har været anset for stran-

det, kunne vi dog, naar den tages op til en fornyet Behandling, komme til et Resultat.

Jeg har heller ikke holdt nogen lang Tale. Det ærede Medlem har ikke Ret til at sige, at det er mig, der har forlænget Diskussionen. Jeg har benyttet den samme Ret som det ærede Medlem til kort at klarlægge min Stilling overfor den Sag, som her diskuteres.

Anders Nielsen: Jeg vil gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem sagde, at der var blevet leet ad hans Henvisning til Vælgerne. Det maa jeg nedlægge en Indsigelse imod. Der blev ikke leet ad det ærede Medlems Henvisning til Vælgerne. Det, der blev leet ad, var den Maade, hvorpaa det ærede Medlem henvisste til Vælgerne.

Zahle: Jeg henviste ganske simpelt til, at der havde været afholdt et Landsmøde i Kolding, uden at kommentere det i nogen Henseende. Saa snart jeg nævnede denne Vælgerorganisation, lød der her i Tinget fra Regeringspartiet med dets Formand i Spidsen en Latter, som var en Haanlatter over Vælgerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borgbjerg): Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) bevidner sin gode Villie i denne Sag. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem — han behøver ikke at lægge Haanden paa Hjertet, han kan blot sætte det Ansigt op, som vi kende saa godt, og som vi alle sætte saa megen Pris paa —: Tror det ærede Medlem for Alvor, at der i næste Rigsdagssamling vil være nogen som helst Udsigt til at naa frem ad Grundlovændringens Vej? Tror det ærede Medlem, at Spørgsmaalet om Landstingets Opløsning og dermed de kongevalgtes Opløselighed vil forme sig anderledes i næste Rigsdagssamling end nu? Hvis det ærede Medlem ikke tror derpaa, vil han ogsaa vide, at Grundlovændringens Vej fremdeles i næste Samling ligesom i forrige Samling er ufremkommelig, og at der derfor ikke er nogen anden Vej at gaa end den, som dog egentlig synes at ligge umaadelig nær, og som jeg synes, det egentlig er underligt, der overhovedet kan diskuteres om her i Tinget, nemlig den at opfylde Grundloven. Er der noget, som alle Partier og alle Rigsdagsmænd bevidne, er det deres Kær-